



Guia per a la compra pública verda de productes tèxtils

Novembre 2025



Generalitat de Catalunya
**Departament de Territori, Habitatge
i Transició Ecològica**

Índex

Índex	2
1. Introducció i context	3
2. Principals impactes ambientals dels tèxtils	7
2.1. Fase d'obtenció de matèries primeres i de producció	8
2.2. Fase d'ús	9
2.3. Fase d'eliminació	10
3. Consideracions en la incorporació de clàusules ambientals	10
3.1. Priorització en la incorporació de clàusules ambientals	10
3.2. Aplicació de clàusules ambientals segons el tipus de subministrament	11
3.3. Mesura del rendiment ambiental	12
4. Clàusules ambientals aplicables als contractes de subministrament i serveis tèxtils ...	12
4.1. Clàusules de foment de productes tèxtils ecodissenyats	12
4.2. Clàusules per a la reducció dels impactes ambientals de les matèries primeres ..	13
4.3. Clàusules per a la reducció dels impactes ambientals del procés de fabricació ...	15
4.4. Clàusules per a la reducció dels impactes ambientals dels envasos i l'embalatge i del transport	15
4.5. Clàusules per a la reducció dels impactes ambientals de la fase d'ús	16
4.6. Clàusules per a la reducció dels impactes a fi de vida	17
4.7. Clàusules per millorar la traçabilitat i la transparència de la informació del producte	19
5. ANNEX I Llistat Ecoetiquetes tèxtils	21
5.1. Etiqueta Ecològica de la Unió Europea (<i>Ecolabel</i>)	21
5.2. Cigne Nòrdic (Nordic Swan)	23
5.3. Àngel Blau (Der Blauer Engel)	25
5.4.	26
5.5. Recycled Claim Standard (RCS) i Global Recycled Standard (GRS)	26
5.6. OEKO-TEX	27
5.7. Global Organic Textile Standard (GOTS)	28
5.8. Certificació <i>Cradle to Cradle</i> (C2C)	29
5.9. Textile Exchange	30
5.10. Certificació PEFC (Programme for the Endorsement of Forest Certification):	31
5.11. Better Cotton Initiative	31
5.12. Fairtrade	32

1. Introducció i context

La utilització estratègica de la compra pública verda és un instrument rellevant per a l'impuls de polítiques públiques ambientals i socials, i per l'assoliment d'un desenvolupament sostenible a través de la generació de demanda en certs productes i serveis que incorporin els requeriments ambientals en els seus desenvolupaments. En aquest sentit, la consideració de la compra pública més enllà de la simple adquisició de béns i serveis, es justifica per la necessitat de mantenir una coherència entre aquelles polítiques públiques que s'impulsen des de les administracions i la voluntat d'evitar i/o reduir les externalitats ambientals negatives associades al consum d'aquests béns i serveis: d'aquí, i donada la importància econòmica associada, el seu potencial com a eina de tracció del mercat i transformació dels processos empresarials que proveeixen les administracions, i és que segons l'Informe Especial 28/2023 del Tribunal de Comptes Europeu, cada any es destinen aproximadament 2 bilions d'euros a la contractació pública dins de la Unió Europea, la qual cosa representa al voltant del 14% del PIB dels 27 Estats membres ¹.

En aquest context, la publicació de l'Estratègia de la Unió Europea per a la circularitat i sostenibilitat dels productes tèxtils (C/2023/1222)², considera que les autoritats públiques han d'impulsar el desenvolupament de productes tèxtils més sostenibles i models de negoci circulars i procurar reduir l'impacte mediambiental dels productes tèxtils quan siguin procedents d'adquisicions públiques. La implementació de les Directives 2014/23/UE i 2014/24/UE, juntament amb la inclusió de la compra pública sostenible com a fita dins l'Objectiu 12 de "producció i consum responsables" dels Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) de l'Agenda 2030 de les Nacions Unides, marquen la necessitat d'un canvi de paradigma en la manera d'entendre els processos de contractació, també aplicables al sector tèxtil, ampliant així la mirada en els requisits per a l'adquisició de béns i serveis, més enllà de criteris estrictament funcionals i econòmics.

La transposició d'aquestes directives a nivell estatal amb la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic (LCSP), suposen una finestra d'oportunitats per introduir clàusules ambientals i socials als contractes públics. L'article 126.4 de la LCSP determina que, sempre que l'objecte del contracte afecti o pugui afectar el medi ambient, les prescripcions tècniques han de definir-se aplicant criteris de sostenibilitat i protecció ambiental. Això inclou la indústria tèxtil, on és conegut que el disseny, la producció (incloent l'obtenció de les matèries primeres), la fase d'ús i la gestió dels residus tèxtils a fi de vida útil tenen un impacte significatiu en el medi ambient.

De la mateixa manera, l'article 145.3.h) de la LCSP, estableix que, en els contractes l'execució del qual tingui un impacte ambiental significatiu en el medi ambient, es valoraran en la seva adjudicació condicions ambientals mesurables. Aquests criteris poden incloure aspectes com la reducció de l'impacte ambiental, l'estalvi i l'ús eficient de l'aigua i l'energia i l'ús de materials reciclats o ecològics, entre d'altres.

La normativa sectorial aplicable de la Unió Europea, Espanya i Catalunya, estableixen les bases per fomentar una economia circular i sostenible, amb mesures específiques per a la indústria tèxtil, i que aborden totes les fases del cicle de vida dels seus productes.

¹ [Informe especial 28/2023: Contractació pública a la UE](#)

² [Estratègia de la UE para la circularidad y sostenibilidad de los productos textiles \(2023/C 79/04\)](#)

Àmbit de la Unió Europea

- El Pacte Verd Europeu prioritza els sectors amb un ús intensiu de recursos, com el tèxtil, per avançar cap a una economia circular i descarbonitzada. El Pla d'acció de l'economia circular de la UE promou un model integral que requereix l'adopció de mesures de disseny ecològic que facilitin l'adaptació dels productes tèxtils a la circularitat, l'ús eficient de recursos i la reducció de residus, allargar la vida útil dels productes, fomentar la reutilització i el reciclatge, i minimitzar l'impacte ambiental de tota la cadena de valor tèxtil. S'introdueix una estratègia integral de la UE pels productes tèxtils per tal de reforçar la competitivitat industrial i la innovació, impulsar el mercat de productes tèxtils sostenibles i circulars i abordar el fenomen de la moda ràpida.
- L'Agència Europea de Medi Ambient (EEA) en el seu informe titulat “Circularity of the EU textiles value chain in numbers”³ determina que la Brúixola Europea per a la Competitivitat (2025), estableix les accions prioritàries per als propers cinc anys amb l'objectiu de reactivar el dinamisme econòmic a Europa i en aquest marc, reconeix que el sector tèxtil i de la confecció té un paper rellevant en la competitivitat europea, tant per la seva contribució en termes de valor afegit com d'ocupació. Així mateix, la innovació en la producció i el consum de tèxtils —incloent-hi la digitalització— i la descarbonització de la indústria tèxtil poden contribuir a l'impuls de la competitivitat de la UE.
- L'Estratègia de la UE per a la circularitat i sostenibilitat dels productes tèxtils (C/2023/1222) fixa l'objectiu que, per al 2030, els productes tèxtils siguin duradors, reciclables i fabricats principalment amb fibres reciclades. Aquesta estratègia preveu:
 - Establir requisits de disseny dels tèxtils: durabilitat, reparabilitat, reciclabilitat i incorporació d'un contingut reciclat mínim i lliure de substàncies químiques preocupants.
 - Introduir informació del producte més clara i un passaport digital del producte.
 - Revertir la sobreproducció i el consum excessiu i impedir la destrucció de tèxtils no venuts o retornats.
 - Abordar l'alliberament de microplàstics dels tèxtils sintètics.
 - Empoderar els consumidors i conscienciar sobre la moda sostenible.
 - Establir normes harmonitzades de responsabilitat ampliada dels productors i adoptar amb caràcter prioritari els requisits de disseny ecològic per a tots els productes tèxtils.
 - Gestionar els residus tèxtils restringint la seva exportació a països no membres de l'OCDE amb capacitats limitades per al seu tractament.
 - Promoure els models de negoci circulars, així com els sectors de la reutilització i la reparació com alternatives a l'adquisició de nous productes.
 - Animar les empreses i els Estats membres a donar suport als objectius de l'Estratègia.

S'està implementant gràcies a:

- El Reglament (UE) 2024/1781 del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de juny de 2024, pel qual s'instaura un marc per l'establiment de requisits de disseny ecològic aplicables als productes sostenibles (ESPR, per les seves sigles en

³ [Circularity of the EU textiles value chain in numbers \(2025\)](#)

anglès)⁴, que confirma la implementació de requisits de disseny ecològic, crea un marc per a prevenir la destrucció de productes no venuts, i obligacions d'informació incloent el passaport digital del producte (DPP). La seva aplicació serà efectiva paulatinament amb l'entrada en vigor dels actes delegats que marcaran els seus criteris d'aplicació.

- Reglament (UE) 2018/848 del Parlament Europeu i del Consell, de 30 de maig de 2018, sobre producció ecològica i etiquetatge dels productes ecològics. Aquest reglament estableix les normes aplicables a la producció i la certificació de productes d'origen agrícola ecològics, inclosos els materials tèxtils elaborats amb fibres naturals cultivades sota pràctiques d'agricultura ecològica, com el cotó o el lli. La seva aplicació és rellevant en la contractació pública de productes tèxtils que incloguin fibres certificades com a ecològiques o etiquetades sota esquemes reconeguts, com ara GOTS (Global Organic Textile Standard).
- La revisió del Reglament (UE) Núm. 1007/2011 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 de setembre de 2011, relatiu a les denominacions de les fibres tèxtils i a l'etiquetatge i marcatge de la composició en fibres dels productes tèxtils, per:
 - Ampliar el contingut de l'etiquetatge introduint regles uniformes per a tots els productes del sistema tèxtil (roba, accessoris tèxtils no tèxtils i altres productes relacionats) i incloent informació ambiental, com l'impacte de la producció i la sostenibilitat dels materials.
 - Incorporar l'etiquetatge digital evitant les limitacions físiques de les etiquetes tradicionals.
- La Directiva (UE) 2025/1892 del Parlament Europeu i del Consell de 10 de setembre de 2025 per la qual es modifica la Directiva 2008/98/CE sobre els residus, que recull el Règim de responsabilitat ampliada del productor per als productes tèxtils.
- La Directiva 2024/825 del Parlament Europeu i del Consell, de 28 de febrer de 2024, per la qual es modifiquen les Directives 2005/29/CE i 2011/83/UE pel que fa a l'apoderament dels consumidors per a la transició ecològica mitjançant una millor protecció contra les pràctiques deslleials i mitjançant una millor informació i la proposta de Directiva 2023/0085(COD) sobre justificació i comunicació d'afirmacions ambientals explícites (Green Claims Directive) estableixen normes específiques per a la justificació i comunicació de les afirmacions ambientals explícites sobre productes en pràctiques comercials dirigides als consumidors prohibint el blanqueig ecològic.
- El Reglament (UE) 2024/1157 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 d'abril de 2024, relatiu als trasllats de residus que té com a objectiu millorar el control dels fluxos de residus a través de fronteres i només permet el trasllat de residus tèxtils a països que poden gestionar-los de manera sostenible.
- La Directiva (UE) 2024/1760 del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de juny de 2024, sobre diligència deguda de les empreses en matèria de sostenibilitat, pretén garantir que les empreses identifiquin, previnguin, posin fi, mitiguin i reparin els efectes adversos reals o potencials de les seves activitats sobre els drets humans i el medi ambient,

⁴ [Reglamento \(UE\) 2024/1781 del Parlamento Europeo y del Consejo, de 13 de junio de 2024, por el que se instaure un marco para el establecimiento de requisitos de diseño ecológico aplicables a los productos sostenibles](#)

incloent-hi les seves cadenes de subministrament. Això implica que les empreses han d'adoptar mesures adequades i proporcionades, en col·laboració amb els seus socis comercials, per assegurar el compliment dels estàndards de sostenibilitat establerts.

- El Reglament CE 1907/2006 del Parlament Europeu i del Consell, de 18 de desembre de 2006, relatiu al registre, l'avaluació, l'autorització i la restricció de les substàncies i preparats químics (REACH) pel qual es crea l'Agència Europea de Substàncies i Preparats Químics, garanteix la seguretat en l'ús de substàncies químiques en productes tèxtils per evitar la presència de substàncies perilloses.

Àmbit d'Espanya

- En el marc espanyol, la Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular, té com a objectiu minimitzar la generació de residus i fomentar una gestió ambientalment responsable. Aquesta llei imposa mesures concretes per a la indústria tèxtil, com ara:
 - Prohibició de destruir excedents de productes tèxtils: s'han de destinar a la reutilització i, quan no sigui possible, a la reparació o reciclatge (art. 18.2).
 - Recollida selectiva de tèxtils: implementada obligatòriament el 31 de desembre de 2024, per facilitar el reciclatge de qualitat (art. 25.2.c).
 - Responsabilitat ampliada del productor (RAP): Per al 2025, s'establiran normatives que obliguen els fabricants a finançar la gestió dels seus residus tèxtils.
- D'altra banda, el Reial Decret 928/1987 de 5 de juny, relatiu a l'etiquetatge de composició dels productes tèxtils, regula l'etiquetatge dels productes tèxtils, assegurant que la informació proporcionada sobre les fibres sigui clara i accessible.

Àmbit de Catalunya

- Catalunya ha desenvolupat iniciatives pròpies en línia amb la normativa europea i espanyola. L'Estratègia per a la prevenció i gestió de residus tèxtils municipals a Catalunya 2020-2025 i el Full de Ruta de l'Economia Circular a Catalunya (FRECC) 2030⁵ estableixen objectius per a la reutilització i la reducció de residus tèxtils, promovent la reparació i la recuperació de materials.
- L'Avantprojecte de llei de prevenció i gestió dels residus i d'ús eficient dels recursos pretén consolidar aquestes mesures en una normativa específica, assegurant una transició cap a una economia circular i baixa en carboni en el sector tèxtil català.
- Així mateix s'ha vehiculat una iniciativa estratègica en l'àmbit tèxtil-moda incorporant a tots els agents de la cadena de valor, el Pacte per a la Moda Circular⁶, establint objectius comuns i generant instruments per la transformació del sector cap a un model circular. En el si d'aquesta mateixa iniciativa ja s'ha avançat en la reflexió al voltant de la compra pública verda.

⁵ [Full de ruta de l'economia circular a Catalunya \(FRECC\) 2030](#)

⁶ [Pacte per a la Moda Circular](#)

En aquest context, la present Guia per a la compra pública verda de productes tèxtils, pretén ser un instrument de suport i orientació per als responsables de les administracions públiques dels processos d'adquisició de productes tèxtils destinats a sectors com la sanitat, les presons, els cossos policials i altres serveis essencials. Aquesta guia promou la selecció de tèxtils sostenibles, duradors i funcionals, alineats amb els principis de l'economia circular i a més, incorpora recomanacions per minimitzar l'impacte ambiental del producte al llarg del seu cicle de vida.

Aquesta guia pren com a referència els treballs i experiències prèvies en matèria de contractació pública verda de productes tèxtils com la Guia de la contractació de productes tèxtils ambientalment correcta informada favorablement pel Ple de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa el 16 de desembre de 2011. La present guia, però, s'elabora en un nou context europeu marcat per l'impuls de la compra pública verda i circular, l'aplicació dels requisits de disseny ecològic i els nous marcs de responsabilitat ampliada del productor. La Guia té com a objectiu proporcionar orientacions i criteris tècnics duradors, considerant els continus avenços tecnològics i normatius que es vagin produint en el sector tèxtil.

La guia es centra principalment en els productes tèxtils que l'administració pública adquireix, destinats a diferents tipologies d'ús, com ara:

- Equipar amb uniformes a diferents treballadors/es públics (incloent vestits, bates, camises, armlles, gorres, etc., tant per a usos comuns com per a usos especialitzats per part dels cossos de policia, bombers i/o agents rurals)
- Equipar els centres públics (oficines, centres educatius, centres assistencials, museus, etc. amb cortines, llençols, tovalloles, cobertors, pijames, coixins, tendals, catifes, etc., és a dir tèxtils per a interiors)
- En menor proporció, cobrir necessitats de productes tèxtils per a esdeveniments puntuals (com per exemple amb samarretes, mocadors, motxilles, bosses, etc.)

I que es podrien categoritzar en el que s'anomena tèxtil-moda (uniformes i roba de treball), tèxtil llar (llençols, tovalloles, catifes...) i tèxtil tècnic (uniformes amb certs requeriments tècnics). Val a dir que aquestes recomanacions quedaran sempre supeditades als requeriments obligatoris que puguin indicar normatives específiques d'algun producte tèxtil (com poden ser, per exemple, normatives d'uniformes o equips de treball amb requeriments tècnics).

2. Principals impactes ambientals dels tèxtils

El sector tèxtil es caracteritza per una cadena de valor d'una elevada complexitat i molt distribuïda, degut a que es tracta d'un sector molt globalitzat. Aquesta dispersió fa que cada baula pugui tenir lloc en països diferents, complicant per tant una visió holística, una correcta traçabilitat, i limitant, en alguns casos, l'aplicació efectiva de mesures per reduir la petjada ambiental. Malgrat aquestes dificultats, les dades actuals mostren que es tracta d'un sector amb un gran impacte ambiental, però també amb un ampli marge de millora.

- A nivell mundial, el sector tèxtil és el tercer sector en consum d'aigua després dels cultius de blat i d'arròs i el quart major demandant de matèries primeres després de l'alimentació, l'habitatge i el transport. Es considera també que el consum global de productes tèxtils representa més del 10% de les emissions de gasos d'efecte hivernacle

(GEH), és a dir, més que l'aviació i el transport marítim junts⁷. A més, es calcula que es reciclen per convertir-los en nous tèxtils⁸ menys de l'1% de tots els tèxtils del món.

- A l'Estat Espanyol s'estima que 990.000 t/any de productes tèxtils van a parar als abocadors, mentre que només un 10-12 % dels residus tèxtils post-consum es recullen selectivament⁹.
- Pel que fa a Catalunya, amb un consum d'entre 21,3 kg de productes tèxtils per persona i any, es calcula que més de 147.000 tones de residus tèxtils es valoritzen energèticament i/o es llencen a l'abocador, i tan sols l'11 % dels residus tèxtils es recull selectivament¹⁰.

L'anàlisi d'externalitats o impactes ambientals vinculats al sector permet identificar els aspectes i/o fases del cicle de vida amb major incidència i, per tant, desenvolupar criteris per prioritzar diferents clàusules ambientals segons el tipus de contracte i les necessitats de contractació, així com ponderar-les correctament considerant-ne la importància relativa. A continuació, s'exposen, breument, els principals impactes ambientals associats als productes tèxtils al llarg de tot el seu cicle de vida.

2.1. Fase d'obtenció de matèries primeres i de producció

La fase d'obtenció de matèries primeres i producció requereix d'un gran consum d'aigua, d'energia, ús del sòl, consum de substàncies químiques, i provoca aigües contaminades i emissions de GEH principalment.

El cotó i les fibres sintètiques són les matèries primeres més utilitzades per a la fabricació de productes tèxtils. Associades a la producció d'aquestes matèries primeres es té que, els cultius de cotó requereixen grans quantitats de terra, aigua, fertilitzants i pesticides, mentre que les fibres sintètiques (com el polièster) són d'origen fòssil, no biodegradables i contribueixen a l'alliberament de microplàstics al medi ambient.

En la fase de producció els processos humits com ara el tenyit i l'estampació també són grans consumidors d'aigua, i a més el mateix procés és responsable de la contaminació de les aigües degut a les substàncies tòxiques que es fan servir, algunes estimacions de fet indiquen que aquests processos són responsables aproximadament del 20% de la contaminació mundial de l'aigua potable¹¹.

D'altra banda, hi ha un gran consum de substàncies químiques: fitosanitaris aplicats als cultius, químics de la filatura i el procés de teixit, i químics en el processament humit com ara lleixius, tensioactius, suavitzants, colorants, entre d'altres. De fet s'estima que en la producció d'1 Kg de tèxtil s'empren entre 1,5 i 6,9 Kg de químics¹². L'ús de substàncies químiques permeses està regulada a la UE pel Reglament REACH que garanteix la protecció de la salut humana i el medi

⁷ [The impact of textile production and waste on the environment](#)

⁸ [A New Textiles Economy: Redesigning fashion's future](#)

⁹ [Informe: Análisis de la recogida de la ropa usada en España \(2021\)](#)

¹⁰ [La recollida selectiva dels residus tèxtils \(ARC-2022\)](#)

¹¹ [The impact of textile production and waste on the environment \(2020\)](#)

¹² [Los seis impactos ambientales más importantes que las empresas del sector textil deben tratar de reducir \(2021\)](#)

ambient davant dels riscos de les substàncies químiques, promovent el seu ús segur a tota la cadena de subministrament. Malgrat això, la càrrega contaminant que representen aquests químics continua sent un problema de primera magnitud, sobretot per al tractament d'aigües. Per altra banda, el fet que la cadena de valor estigui tant trossejada i globalitzada complica encara més la traçabilitat i control de les substàncies perilloses per la salut humana i per al medi ambient, i que sovint s'incorporen en processos productius fora de la UE, amb normatives ambientals menys estrictes.

La fabricació de productes tèxtils també porta associat un gran consum energètic i l'emissió de GEH (de fet aquest sector és responsable d'un 10% de les emissions mundials de carboni), amb una elevada dependència dels combustibles fòssils (producció de fibres, manufactura, embalatges) i un gran impacte en les emissions (logística i transport). Segons l'agència europea del medi ambient¹³, la producció d'una tona de tèxtil genera entre 15-35 tones de CO₂eq.

Per tot l'anterior, les administracions públiques tenen l'oportunitat de reduir aquests impactes optant per aplicar criteris d'ecodisseny en les seves licitacions per incentivar pràctiques més responsables a l'hora de seleccionar materials tèxtils de producció sostenible, el disseny de productes per a la seva durabilitat, la logística optimitzada, i processos productius més eficients i amb menors impactes ambientals.

2.2. Fase d'ús

Els principals impactes ambientals durant la fase d'ús posen el focus en el consum i contaminació d'aigua (amb un especial impacte en l'alliberament de microplàstics) i la falta de durabilitat que tenen les peces.

Durant la fase d'ús, els tèxtils de fibres sintètiques alliberen microplàstics, sobre tot en els processos de rentat i assecat, amb la conseqüent contaminació de les aigües emprades. I és que, segons la UE¹⁴ en una "sola càrrega de roba de polièster es poden generar 700.000 fibres microplàstiques". Les microfibras, principalment d'origen de tèxtil sintètic, tenen un major potencial que altres fibres per entrar a la cadena alimentària ja que la seva mida i forma els hi permet ser consumides fàcilment pels organismes aquàtics, i tenen més tendència a formar coàguls (boles) en els budells, causant bloquejos.

Aquesta contaminació de les aigües amb microplàstics genera un gran impacte en la salut humana (transmissió a través de la cadena alimentària), però també als ecosistemes marins i entorns propers als focus d'emissió. De fet, segons algunes estimacions, les fibres sintètiques estan generant 0,5 milions de tones de microfibras que acaben en els oceans, essent un 16%-35% de microplàstics alliberats els que ho fan pels rentats¹⁵.

Els microplàstics al sòl provenen dels microplàstics aeris que es dipositen en el terra, i dels fangs de depuradora que s'utilitzen com a adob. Els tèxtils sintètics (incloses les mascaretes) que es dipositen en abocadors o que constitueixen brossa dispersa també poden deixar anar

¹³ [Textiles in Europe's circular economy \(2019\)](#)

¹⁴ [The impact of textile production and waste on the environment \(2020\)](#)

¹⁵ [Los seis impactos ambientales más importantes que las empresas del sector textil deben tratar de reducir \(2021\)](#)

microplàstics que acaben en els sòls. Alguns cucs tenen la capacitat de transportar quantitats significatives de microplàstics de la superfície del sòl a capes més profundes¹⁶.

Sabent que, en general, la majoria dels microplàstics s'alliberen durant els primers rentats (especialment en aquells tèxtils de baixa qualitat), un dels elements principals que poden considerar les administracions públiques serà la compra de peces tèxtils que tinguin altes durabilitats de producte, per tal d'evitar gaires fases de "primers rentats".

2.3. Fase d'eliminació

Els principals impactes ambientals durant la fase de fi de vida posen el focus en la generació de residus i contaminació de sòls associats.

Quan els productes tèxtils arriben al final de la seva vida útil es converteixen en residus (independentment del nivell d'ús que se li hagi donat). En aquest sentit les mesclades de fibres en els teixits i la manca de traçabilitat són els principals factors que dificulten una identificació correcta dels residus, per a poder-los classificar i gestionar convenientment. Les mesclades de fibres dificulten també el posterior reciclatge, generant una gran problemàtica, donat el gran volum de residu que es genera anualment.

A l'Estat Espanyol, la majoria dels tèxtils d'ús públic que es rebutgen acaben als abocadors. Es calcula que unes 990.000 tones de tèxtils són descartades anualment, mentre que només un 10-12% dels residus tèxtils es recullen selectivament¹⁷. En el cas de Catalunya, menys de l'11% dels residus tèxtils es recullen selectivament (considerant doncs que la resta de residu tèxtil anirà a incineració i/o abocador), cosa que posa en relleu la necessitat de millorar els sistemes de recollida selectiva, reciclatge i reutilització per als tèxtils utilitzats per les administracions públiques.

En aquest sentit els plecs de contractació poden posar èmfasi en l'estat de la tècnica, per tal d'anar incorporant aquells elements innovadors que permetin una major classificació dels residus i una major circularitat d'aquests (a través de la reutilització i/o el reciclatge tèxtil, ja sigui de tipus mecànic o químic).

3. Consideracions en la incorporació de clàusules ambientals

A l'hora de definir i aplicar clàusules ambientals en la contractació pública de productes del sector tèxtil, cal considerar una sèrie d'elements relacionats amb les diferents necessitats de subministrament, l'estat de la tècnica, i característiques del producte o servei a contractar, entre d'altres.

3.1. Priorització en la incorporació de clàusules ambientals

Les clàusules ambientals que es proposen en aquesta Guia poden incorporar-se als plecs de contractació com a prescripcions tècniques, criteris d'adjudicació o condicions especials d'execució, segons la naturalesa i l'objecte del contracte.

¹⁶ [Microplastics from textiles: towards a circular economy for textiles in Europe \(2022\)](#)

¹⁷ [Informe: Análisis de la recogida de la ropa usada en España \(Cáritas-2021\)](#)

Correspon a cada òrgan de contractació determinar la forma més adequada d'integrar-les, tenint en compte l'estat de l'art del sector, la realitat del mercat i les referències tècniques o normatives disponibles en cada moment.

La prioritització en la incorporació de clàusules ambientals en els plecs de contractació haurien de considerar les següents consideracions:

- Priorització en la incorporació de clàusules ambientals en base als volums de compra: en general allà on hi hagi majors volums de compra per part de les administracions públiques tindrà major sentit incloure clàusules ambientals, ja que és el volum el que pot afavorir la incorporació d'innovacions per part dels proveïdors assegurant un retorn de la inversió.
- Priorització en la incorporació de clàusules ambientals en base al potencial de circularitat: és conegut que no tots els materials, dissenys i funcionalitats de productes tèxtils tenen les mateixes possibilitats de ser ambientaltzats; és per això que es pot prioritzar la incorporació en aquells peces que, per característiques, tipologia de tèxtil, etc. tinguin un major potencial de ser circularitzats a través de diferents estratègies.
- Priorització en la incorporació de clàusules ambientals en base a l'estat de la tècnica: en aquest sentit caldria prioritzar la incorporació de clàusules assolibles per part de les empreses en base a l'estat de la tècnica actual i/o més recentment desenvolupada, i que pot tenir relació, per exemple, amb les tecnologies de classificació i/o reciclatge de residus tèxtils disponibles, i la qualitat que es pugui obtenir de la matèria prima secundària resultant (afectant en major o menor mesura aspectes com les tonalitats de color, la durabilitat de les noves peces fetes amb teixits reciclats, etc.).

3.2. Aplicació de clàusules ambientals segons el tipus de subministrament

La compra de roba des de l'administració pública es pot fer directa o indirectament, i per tant la consideració de criteris ambientals haurà de seguir una estratègia diferenciada en base al tipus de subministrament:

- **Compra Directa:** L'administració pública compra directament al proveïdor de producte tèxtil, ja sigui de teixits, de roba de llit, o d'uniformes, entre d'altres. Això suposa que el comprador, en aquest cas l'administració pública, té un elevat control i capacitat de prendre decisions sobre el producte final i, en conseqüència, d'incidir sobre els requisits del producte tèxtil i els seus impactes associats a través de les clàusules que s'incorporen a la licitació.
- **Compra Indirecta:** L'administració pública recorre a la gestió externa mitjançant un contracte administratiu de serveis. En aquests serveis (que poden ser, per exemple, de neteja, jardineria, recollida de residus, o seguretat, entre d'altres) moltes vegades s'inclou la compra i el recanvi d'uniformes i productes tèxtils, que són gestionades pel licitador. Aquí l'administració pública pot incorporar clàusules a les licitacions d'aquests serveis que incideixin de manera indirecta en l'ambientaltzació dels productes tèxtils.
- **Servitització:** En alguns casos l'administració pública pot facilitar la incorporació de models de negoci circulars, com per exemple la servitització: un exemple es pot trobar en el sector sanitari, on ja existeixen contractes de bugaderia de la roba que ja incorporen també el manteniment d'aquesta i la reparació dels equips. Quan

s'aposta per la servitització, però, es perd capacitat d'incidir en el final de vida del producte, i per tant caldrà incloure clàusules que garanteixin l'ús del producte el màxim de temps possible i una correcta gestió de fi de vida útil.

3.3. Mesura del rendiment ambiental

Tal com s'ha especificat en l'apartat relatiu als impactes ambientals dels tèxtils, aquests es produeixen al llarg de les diferents fases del cicle de vida del producte: fase d'obtenció de matèries primeres, de producció, embalatge i transport, fase d'ús i fase de fi de vida. La mesura del rendiment ambiental permet avaluar aquests impactes oferint una visió global i objectiva que facilita la identificació d'oportunitats de millora, indicador clau per determinar la incorporació de clàusules ambientals en la contractació pública.

En aquest context, existeixen metodologies i eines d'anàlisi, desenvolupades i verificades per entitats independents a l'empresa proveïdora, que permeten la comparació del rendiment ambiental de diferents productes i solucions com l'aplicació de l'anàlisi de cicle de vida (ACV) que ens dona informació comparativa i objectiva rellevant per tenir en compte en la definició dels criteris d'adjudicació.

En el cas del sector tèxtil, aquesta eina és especialment rellevant per la seva complexitat i per la interacció de múltiples variables de disseny que condicionen el comportament ambiental. Això és clau per evitar els anomenats "trasllats d'impacte"; per exemple, afavorir la incorporació de fibres reciclades pot reduir la durabilitat d'una peça, i per tant cal una anàlisi global que permeti identificar la millor opció en cada cas.

4. Clàusules ambientals aplicables als contractes de subministrament i serveis tèxtils

En base a les consideracions anteriors, es poden definir les clàusules ambientals a incloure en els plecs de clàusules administratives particulars i de prescripcions tècniques per tal de millorar les característiques ambientals dels productes tèxtils, reduint o evitant els impactes ambientals associats a les diferents fases del seu cicle de vida.

4.1. Clàusules de foment de productes tèxtils ecodissenyats

L'ecodisseny constitueix un element clau per reduir l'impacte ambiental dels productes tèxtils ja que permet considerar les fases del cicle de vida del producte durant la seva conceptualització, essent una de les palanques més potents per orientar la contractació pública cap a models de producció i consum més sostenibles i circulars, tot fomentant la innovació en el sector. Els productes ecodissenyats consideren els menors impactes ambientals a nivell de selecció de materials, procés productiu, envasos i logística, fase d'ús i fi de vida útil.

Per fomentar la contractació de productes tèxtils més sostenibles, es recomana incorporar clàusules ambientals que incentivin l'ecodisseny per facilitar la durabilitat, la reparació, la reutilització i el reciclatge dels productes, així com la reducció de substàncies perilloses o l'ús eficient de recursos en la seva fabricació. Aquestes clàusules poden introduir-se en diferents apartats dels plecs de contractació, com a prescripcions tècniques, per establir requisits mínims sobre composició, durabilitat o traçabilitat dels productes, com a criteris d'adjudicació, per valorar ofertes que superin els requisits mínims i acreditin millors prestacions ambientals o de disseny circular, com a condicions especials d'execució, per

mantenir els estàndards d'ecodisseny declarats, exigir pràctiques sostenibles durant la fabricació, el lliurament, el manteniment o la gestió del final de vida del producte.

Com a mètode de prova a efectes de verificació de compliment de les clàusules associades a l'ecodisseny dels productes tèxtils, és especialment rellevant la utilització d'ecoetiquetes o certificacions de referència com per exemple la certificació Cradle to Cradle (C2C) que considera específicament l'ecodisseny del producte, o bé altres ecoetiquetes que consideren alguna de les palanques (incorporació de material reciclat, durabilitat, reducció de consums en fase de fabricació, reusabilitat, reparabilitat, etc.). Per a més informació veure Annex I.

4.2 Clàusules per a la reducció dels impactes ambientals de les matèries primeres

a) Clàusules relacionades amb la composició i origen de les fibres

Les fibres tèxtils poden ser naturals (derivades d'animals, plantes o minerals) o sintètiques (obtingudes de components químics derivats del petroli, en la seva majoria). Els impactes derivats venen determinants tant per l'obtenció de les matèries primeres com del seu tractament per a convertir-les en fibres tèxtils. Per a reduir els efectes adversos sobre el medi ambient i la salut d'aquests materials, es recomana considerar el següent:

- En el cas de contractes de tèxtils conformats de fibres vegetals, com per exemple el cotó, s'han de promoure les fibres provinents de l'agricultura ecològica. La producció vegetal convencional basada en extens monocultius implica un consum molt elevat d'aigua i energia i l'ús intensiu de pesticides i fertilitzants. Mitjançant l'agricultura ecològica, es redueixen ostensiblement aquests impactes.

Es recomana considerar com a criteri d'adjudicació i/o prescripció tècnica que el producte tèxtil subministrat estigui confeccionat amb un percentatge mínim de fibres provinents d'agricultura ecològica.

Com a mètode de prova a efectes de verificació de l'origen ecològic de les fibres, es poden acceptar ecoetiquetes o certificacions reconegudes emeses per organismes independents com Nordic Swan, Blue Angel, OEKO-TEX®, PEFC, GOTS, Better Cotton, entre d'altres. Per a més informació consultar l'Annex I.

- En el cas de contractes de tèxtils elaborats amb fibres sintètiques, es recomana incorporar com a criteri d'adjudicació i/o prescripció tècnica els aspectes requisits:
 - Contingut de fibra reciclada: el producte tèxtil subministrat ha de contenir un percentatge mínim de fibres reciclades. Com a mètode de prova caldrà aportar una certificació reconeguda de cadena de custòdia com Global Recycled Standard – GRS o Recycled Claim Standard – RCS o bé documentació acreditativa equivalent. Per a més informació consultar l'Annex I.
 - Composició del teixit: el teixit ha de tendir a una composició monomaterial, o tenir un alt percentatge de fibres del mateix tipus, amb l'objectiu de facilitar la seva reciclabilitat futura. L'etiqueta indicativa de la composició del producte regulada segons el Reglament (UE) 1007/2011, servirà exclusivament com a mètode de prova en relació al tipus i percentatge de fibres que conté el producte.
 - Qualitat de les fibres i microplàstics: l'empresa subministradora ha d'aplicar estratègies de qualitat en el disseny i fabricació de les fibres que permetin minimitzar

l'alliberament de microplàstics durant la fase d'ús del producte. Com a mètode de prova es poden acceptar certificacions com l'etiqueta Nordic Swan, EU Ecolabel, la certificació STeP by OEKO-TEX® —que inclou requisits específics sobre la gestió de microplàstics en producció amb criteris específics sobre emissions de microplàstics, informes tècnics d'assajos normalitzats, o bé una declaració responsable del proveïdor degudament justificada sobre les estratègies de disseny i fabricació aplicades.

b) Clàusules relacionades amb el percentatge de matèries primes secundàries en els teixits

Tant en el cas de fibres vegetals com sintètiques, s'assoleix una reducció dràstica dels impactes ambientals mitjançant l'ús de fibres reciclades i es promou alhora l'economia circular.

La matèria primera secundària pot ser qualsevol fibra o material que prové de processos de recuperació, reutilització o reciclatge, ja sigui de residus pre-consum (com retalls i restes de fabricació) o de residus post-consum (com roba usada rebutjada o materials tèxtils fora d'ús). Aquestes matèries s'incorporen de nou al cicle productiu per fabricar nous teixits o peces, contribuint a reduir l'ús de recursos verges i la generació de residus.

En el cas del cotó, les fibres reciclades són en la seva majoria pre-consum, és a dir, restes de la fabricació de les fibres que es produeixen en les fàbriques però que poden ser recuperats per a fabricar noves fibres (si bé més heterogènies). En el cas de les fibres sintètiques, el més habitual és el reciclat de polièster (PET), tant de peces tèxtils d'aquest material, com de restes de producció que es reprocessen per fer noves fibres.

Es recomana valorar la incorporació de prescripcions tècniques i/o criteris d'adjudicació que considerin un percentatge mínim de fibra reciclada pre-consum en la composició dels teixits i l'aplicació de prescripcions tècniques i/o criteris d'adjudicació que valorin positivament la incorporació de fibres reciclades post-consum, és a dir, tèxtils que han estat utilitzats i ja no tenen utilitat pels consumidors, per exemple roba usada rebutjada, tèxtils fora d'ús amb un valor afegit en termes de reducció de residus i foment de la circularitat.

Com a mètode de prova a efectes de verificació del contingut de fibra reciclada, es pot requerir la presentació de la declaració del fabricant del producte tèxtil amb les certificacions reconegudes emeses per organismes independents, com GRS (específicament orientada al percentatge de matèria primera incorporada al teixit), Nordic Swan o Blue Angel o equivalent. Per a més informació consultar l'Annex I.

c) Clàusules relacionades amb l'ús de substàncies nocives en els teixits i la reducció de la contaminació d'aigua

En la fabricació de matèries primeres tèxtils, tant naturals com sintètiques, es poden utilitzar substàncies químiques que presenten riscos per al medi ambient i la salut humana. El Reglament (CE) núm. 1907/2006 (REACH) regula la presència de substàncies altament preocupants que poden estar presents en les fibres des de la seva fase inicial de producció. Això inclou, per exemple, substàncies químiques utilitzades en fibres sintètiques, així com pesticides residuals en fibres naturals com el cotó.

Per tant, més enllà del compliment de la normativa europea relativa a substàncies i preparats químics, es recomana incorporar com a prescripció tècnica i/o criteri d'adjudicació l'ús de matèries primeres lliures de substàncies nocives, o seleccionades per minimitzar la seva

presència, per exemple que un percentatge mínim de la composició del teixit provingui de fibres naturals procedents d'agricultura ecològica (com cotó orgànic certificat).

Com a mètode de prova a efectes d'acreditació, es pot requerir la presentació de la declaració del fabricant del producte tèxtil amb les certificacions reconegudes emeses per organismes independents com l'Ecolabel-UE, Nordic Swan, Blue Angel, Bluesign, OEKO-TEX®, GOTS, C2C o equivalent o els resultats dels assajos que corresponguin. Per a més informació consultar l'Annex I.

4.3 Clàusules per a la reducció dels impactes ambientals del procés de fabricació

Al llarg de tot el procés de producció del tèxtil, des de la filatura, passant per teixiduria, tintura, acabats i confecció, s'utilitzen productes químics perillosos, com tints i altres auxiliars, que poden generar emissions perjudicials per la salut i el medi ambient. A més, aquests processos impliquen un alt consum d'aigua i energia, així com l'emissió de gasos contaminants, com compostos orgànics volàtils procedents de dissolvents, i la generació de residus i d'aigües residuals amb elevada càrrega tòxica.

Per tal de reduir aquest impacte es recomana incorporar prescripcions tècniques i/o criteris d'adjudicació que estableixin la limitació de substàncies químiques perilloses com determinats tints i acabats químics.

Per tal de verificar el compliment de les clàusules ambientals, s'accepten ecoetiquetes com ara GRS, EU Ecolabel, Nordic Swan, Blue Angel, Bluesign o Cradle to Cradle (C2C) o equivalents i informes tècnics d'assajos normalitzats. Per a més informació consultar l'Annex I.

4.4 Clàusules per a la reducció dels impactes ambientals dels envasos i l'embalatge i del transport

a) Clàusules associades a envasos i embalatges

Cal considerar també els envasos i embalatges en el subministrament del producte. De forma general, l'estratègia per minimitzar els impactes derivats d'aquests són:

- la reducció dels embalatges i el foment d'envasos i embalatges reutilitzables.
- la reducció de la diversitat de materials en els embalatges per a garantir una fàcil separació i reciclatge.
- la selecció de materials de baix impacte (reciclat i/o reciclables).
- l'ús de materials lliures de plàstics halogenats i amb un elevat percentatge de material reciclat, ja sigui plàstic o cartró.
- en els productes de caràcter puntual i de distribució massiva es pot minimitzar el volum d'embalatges substituint l'embalatge individual per embalatge en grup.

En aquest sentit, es recomana incorporar com a prescripció tècnica o com a criteri d'adjudicació la selecció de materials d'envàs i embalatge amb baix impacte ambiental, prioritzant, l'ús de materials reciclats i/o reciclables, la selecció de materials amb certificació ambiental reconeguda, i la utilització d'envasos i embalatges reutilitzables.

Com a mètode de prova per a verificar el compliment d'aquests requisits, s'accepten certificacions específiques com FSC, PEFC i EU Ecolabel (embalatges de paper i cartró amb certificació de gestió forestal sostenible i/o baix impacte ambiental), Nordic Swan i Blue Angel (embalatges amb disseny orientat a la reciclabilitat), GRS (contingut mínim de material reciclat en l'envàs o embalatge).

Per a l'acreditació de l'ús d'envasos i embalatges reutilitzables, caldrà justificar el compliment de la norma UNE-EN 13429, relativa a envasos reutilitzables.

Per a més informació i inclusió de clàusules en la matèria consultar la "Guia per a la compra pública circular d'envasos i embalatges"¹⁸ de la Generalitat de Catalunya.

b) Clàusules associades al transport del producte

Atesa la globalització de la cadena de valor en el sector tèxtil, aquest aspecte pot esdevenir un element clau de diferenciació en el marc de la compra pública verda. Per aquest motiu, es recomana incorporar criteris d'adjudicació que valorin especialment aquelles propostes que puguin acreditar:

- L'existència de cadenes de subministrament que promoguin la planificació logística eficient i la reducció de la petjada de carboni associada al transport.
- La optimització logística en el transport de productes, incloent sistemes eficients per a la recollida i gestió dels residus un cop finalitzada la vida útil del producte.
- L'ús de mitjans de transport de baixes emissions de gasos d'efecte hivernacle.

4.5 Clàusules per a la reducció dels impactes ambientals de la fase d'ús

a) Clàusules per l'allargament de la vida útil del producte tèxtil

Assegurar la qualitat i durabilitat dels productes tèxtils és prioritari per a reduir el consum d'aquests articles i evitar la reproducció dels impactes associats, i per això és important l'ecodisseny per a la durabilitat, associat a la mesura que indiqui quantes vegades es pot utilitzar la peça, durant el seu cicle de vida i en el mode per al qual ha estat dissenyada.

Amb aquesta finalitat, els productes tèxtils es poden sotmetre a proves que assegurin la seva durabilitat relacionades amb la solidesa dels colors al rentat i assecat (mesurat segons mètodes ISO 6330 de rentat domèstic o ISO 15797 de rentat industrial), a la suor, a la llum, la resistència del teixit a la fricció, als cicles d'ús i rentat, a l'estrip, etc.

Per tant, s'haurà d'exigir uns mínims en relació a aquests paràmetres de durabilitat com a prescripció tècnica, i que caldrà definir en funció de la naturalesa del contracte i del tipus de peça tèxtil.

Com a mètode de prova a efecte de verificació de compliment de les clàusules associades a la durabilitat del producte, s'accepten ecoetiquetes o certificacions reconegudes emeses per organismes independents com l'Ecolabel UE, Nordic Swan i Blue Angel. Per a més informació consultar l'Annex I.

¹⁸ [Guia per a la compra pública circular d'envasos i embalatges](#)

A més, com a prescripció tècnica o condició especial d'execució, es pot considerar el lliurament amb el producte tèxtil subministrat d'instruccions específiques d'ús, manteniment i conservació del producte, amb l'objectiu de garantir-ne un ús adequat i prolongar la seva vida útil.

També es recomana valorar la incorporació, com a criteri d'adjudicació o condició especial d'execució, de clàusules que considerin el servei de manteniment i reparació dels productes durant l'ús (costures bàsiques, substitució elements trencats, cremalleres...), posar a disposició recanvis de peces i/o accessoris i/o afavorir dissenys que permetin les actualitzacions d'imatge (sobre tot en productes d'uniformitat) i la reutilització.

b) Clàusules relacionades amb l'alliberament de microplàstics

Un dels aspectes ambientals crítics de les fibres sintètiques és l'alliberament dels microplàstics durant les primeres fases de rentat. Per aquest motiu, és recomanable prioritzar la compra de productes tèxtils de major durabilitat tal i com s'indica en l'apartat anterior.

Per altra banda, cal tenir en compte que el teixit sintètic de rPET (tereftalat de polietilè reciclat) allibera fins a 2,3 vegades més microplàstics que el teixit de polièster verge¹⁹, a causa de la seva estructura de fibres més curtes i fràgils. Davant d'aquesta realitat, és convenient introduir en els plecs de contractació prescripcions tècniques o condicions especials d'execució que orientin la selecció de productes i processos cap a la minimització de l'alliberament de microplàstics.

Per exemple, en el cas de la servitització tèxtil (com el servei d'aprovisionament de roba plana que ja incorpori el procés de bugaderia) es pot valorar incloure com a prescripció tècnica o condició especial d'execució clàusules d'impuls d'accions innovadores en els processos de rentat, com ara la incorporació de filtres de microplàstics a les rentadores (segons l'estat de la tècnica), l'ús de programes de rentat de menor temperatura i menor durada, evitant detergents en pols per reduir la fricció, etc. aconseguint minimitzar la generació i alliberament de microplàstics a l'aigua.

4.6 Clàusules per a la reducció dels impactes a fi de vida

La principal problemàtica identificada en el sector tèxtil és la incorrecta gestió dels productes a la seva fi de vida. En aquest aspecte a les licitacions de compra del tèxtil cal fer especial atenció al potencial de circularitat del producte (continuïtat de circulació del material tèxtil per mitjà d'estratègies com la reutilització, la reparació, la remanufactura, el reciclatge...), la reciclabilitat de les peces, entenent aquest terme com la capacitat de reciclatge efectiva i la gestió del residu tèxtil dels productes licitats.

La dificultat i cost de la modularitat i desasseblatge del producte tèxtil impedeixen normalment una bona gestió del seu cicle de vida. El disseny de la roba de treball amb imatge corporativa no permet la seva desinstitucionalització, dificulta l'extensió de la seva vida útil i no n'afavoreix la reutilització ni el reciclatge. Tampoc ho faciliten els criteris estrictes de color i alguns requeriments tècnics, que caldria flexibilitzar a les licitacions. En aquest sentit la compra pública pot ser una palanca incentivadora de propostes d'ecodisseny que permetin

¹⁹ ["Por qué el impacto medioambiental del poliéster reciclado es peor de lo que crees" \(COSH-2022\)](#)

desinstitucionalitzar el producte en arribar a la seva fi de vida, facilitant una posterior reutilització, o una separació dels teixits per composició en esdevenir un residu.

És important distingir entre les diferents tipologies de residu tèxtil segons la seva etapa de generació, ja sigui residu tèxtil post-industrial generat durant el procés productiu (retalls, defectes de fabricació, etc.), residu tèxtil pre-consum corresponent a estocs no venuts o no utilitzats i residu tèxtil post-consum derivat de productes ja utilitzats pel consumidor final.

D'aquestes tipologies, el residu post-consum és el més complex de reciclar, ja que sovint presenta mescles de materials, presència d'elements no tèxtils i un estat desigual de conservació. En aquest context, la compra pública pot jugar un paper clau, actuant com a element tractor per fomentar la demanda de materials reciclats post-consum i contribuint a fer viable econòmicament el seu reciclatge, mitjançant criteris de compra que valorin aquest origen de material i ajudin a cobrir els costos associats.

Es recomana doncs incorporar les clàusules següents:

a) Clàusules per afavorir els productes amb major nivell de reciclabilitat

El potencial de reciclabilitat d'un producte tèxtil es pot determinar en funció del tipus de material i del tipus de peça, i fa referència a la capacitat del producte per ser recollit, classificat, tractat i transformat en nous materials reciclats que mantinguin la mateixa composició o una composició equivalent en termes de funcionalitat i prestacions.

Aquest concepte és clau per promoure un model d'economia circular, ja que permet identificar aquells productes dissenyats per facilitar el seu aprofitament al final de la vida útil.

Per tant, es recomana a les licitacions de productes tèxtils valorar la incorporació de criteris d'adjudicació o prescripcions tècniques per afavorir els dissenys i materials que:

- Evitin l'ús de l'elastà, i en cas de ser necessari, fer-ho amb una composició màxima del 5% (sent recomanable no sobrepassar el 2%).
- Evitin la incorporació de fils amb components metàl·lics.
- Limitin l'ús d'elements estètics externs (insígnies/ imatges, pegats, perles, lluentons, borles, ...), ocupant el menor espai possible i sempre per sota del 50%.
- Prioritzin una composició del teixit amb la màxima predominança del cotó i sempre per sobre del 65% en pes. En cas d'escollir un teixit multimaterial, es limiti a dos el nombre de materials. En cas d'utilitzar fibres químiques/sintètiques, que aquestes no siguin de fil continu. I en qualsevol cas prioritzin aquells materials que, segons l'estat de la tècnica, tinguin un major nivell de reciclabilitat: cotó, polycotton (cotó i polièster) i llana per davant de materials tècnics (polièsters, aramides, nilons...).
- Utilitzin només aquells sistemes d'unió (botons, cremalleres, gafets,...) que siguin necessaris per la funcionalitat del producte, procurant ubicar-los a les parts on habitualment ja s'ubiquen aquests elements, ocupant el menor espai possible.
- Limitin l'ús d'etiquetes només per aquella informació que realment sigui necessària i rellevant, ocupant el menor espai possible.

- Utilitzin només aquells elements funcionals (bandes reflectants, rivets, folres,...) que siguin necessaris, ocupant el menor espai possible i preferiblement del mateix color i composició que el teixit principal.
- Minimitzin l'ús d'elements o teixits ocults que no es podran percebre i per tant retirar.
- Minimitzin els productes multicolor, sent preferible sempre utilitzar colors sòlids, llisos i uniformes en la totalitat del producte, prioritzant els colors clars (blanquinosos, preferiblement els colors crus propis del cotó), seguidament de colors foscos (negre/blau marí), a continuació la resta de paleta de colors, i per últim, estampats. Considera, així mateix, un tipus de coloració de peça que pugui absorbir posteriorment matèries primeres reciclades.
- Limitin l'ús de processos d'ennobliment que impliquin aportar característiques gomoses (recobriments), siliconades, adhesives, o similars al teixit.
- Quan sigui possible i en la mesura que es pugui escollir per les característiques del producte, prioritzin la construcció de teixits de punt, per sobre dels de la calada, responnent al seu millor comportament en el procés de reciclatge mecànic.
- Incorporin sistemes d'identificació de la composició i traçabilitat dels teixits per a una correcta classificació del residu.

Com a mètode de prova a efecte de verificació de compliment de les clàusules associades a la reciclabilitat del producte, es poden acceptar certificacions com ara el GRS (Global Recycled Standard) i el RCS (Recycled Claim Standard), ambdós posant focus específic en l'àmbit de la reciclabilitat, a part de les específiques d'ecodisseny ja indicades anteriorment (certificació C2C). Per a més informació veure Annex I.

b) Clàusules per afavorir la implantació de sistemes que facilitin la recollida de la roba en desús

Cal assegurar una gestió adequada del final de vida dels productes tèxtils subministrats en el marc de la compra pública verda, i promoure sistemes efectius de devolució, recollida i/o classificació d'aquests materials.

Per aquest motiu, es recomana que les licitacions de productes tèxtils incorporin criteris d'adjudicació o condicions especials d'execució que incentivin la recuperació de la roba en desús. Per exemple, mitjançant la presentació d'un pla específic per a la recollida, reutilització o reciclatge del producte tèxtil en desús generat durant o després de la prestació del servei. El compliment d'aquesta clàusula s'haurà d'acreditar per exemple mitjançant la presentació d'un informe justificatiu amb evidències documentals, on es descriu el sistema implantat de recollida del tèxtil en desús, així com la seva traçabilitat i destinació final.

4.7 Clàusules per millorar la traçabilitat i la transparència de la informació del producte

La traçabilitat i la transparència en el sector tèxtil són imprescindibles per comprendre millor la cadena de valor del producte i disposar d'informació clau que permeti orientar de manera adequada el tractament del tèxtil al final de la seva vida útil. En aquest context, el passaport digital del producte, regulat en el marc del Reglament (UE) 2024/1781 de 13 de juny de 2024, pel qual s'instaura un marc per a l'establiment de requisits de disseny ecològic aplicables als productes sostenibles, esdevé una eina central per avançar cap a una gestió més circular i eficient dels recursos. Aquesta necessitat és especialment rellevant en el sector tèxtil, un

sector amb una elevada deslocalització de la producció, que dificulta el control i el seguiment dels processos.

En aquest sentit l'estat de la tècnica cada vegada està facilitant més aquesta traçabilitat (per exemple a través de tecnologies *blockchain*), i per tant es recomana considerar com a criteri d'adjudicació que les empreses incorporin algun sistema de traçabilitat de la informació.

Com a mètode de prova a efecte de la verificació del compliment de les clàusules relatives a la traçabilitat dels productes tèxtils, es poden acceptar certificacions reconegudes emeses per organismes independents, com l'Ecolabel-UE o OEKO-TEX® (Made in Green), o equivalents que garanteixin un nivell similar de verificació i transparència. Per a més informació veure Annex I.

Aquesta Guia ha estat informada favorablement pel Ple de la Junta Consultiva de Contractació Pública en la sessió duta a terme el 27 de novembre de 2025.

5. ANNEX I Llistat Ecoetiquetes tèxtils

De cara a la incorporació de clàusules ambientals a la contractació pública cal considerar les ecoetiquetes com una eina útil com a mitjà d'acreditació per part del proveïdor (ja sigui dels criteris d'adjudicació, les especificacions tècniques o les condicions especials d'execució).

En aquest sentit, i seguint les pautes que ja s'indica a d'altres guies de compra pública verda²⁰ les etiquetes han de complir amb una sèrie de requisits per poder-les considerar en els plecs de contractació, a més hi ha diferents tipus d'ecoetiquetes d'acord amb les normes ISO, que defineixen els principis generals, els objectius i els procediments que han de regir per als diferents tipus d'etiquetes ecològiques i declaracions ambientals²¹.

En aquest apartat es recullen les principals ecoetiquetes relacionades amb els aspectes vinculats a l'adquisició de productes tèxtils, i que poden ser un dels elements a considerar en els plecs de contractació pública com element de verificació d'acompliment de les clàusules ambientals. El detall de cada ecoetiqueta serà major o menor en funció dels diferents aspectes que incorpora l'ecoetiqueta.

5.1. Etiqueta Ecològica de la Unió Europea (*Ecolabel*)



Aquest distintiu identifica productes i serveis que tenen un menor impacte ambiental al llarg del seu cicle de vida, excloent aliments, begudes i fàrmacs. Es tracta d'una etiqueta d'excel·lència ambiental que s'atorga als productes i serveis que compleixen amb alts estàndards ambientals i que promou una economia circular, on els productors cerquen la reducció de les emissions de CO2 i de la generació de residus, i on es busca que els productes tinguin durabilitat, reparabilitat i reciclabilitat.

○ Enllaç:

https://environment.ec.europa.eu/topics/circular-economy-topics/eu-ecolabel_en

https://mediambient.gencat.cat/es/05_ambits_dactuacio/empresa_i_produccio_sostenible/ecoproductes_i_ecoserveis/etiquetatge_ecologic_i_declaracions_ambientals_de_producte/etiqueta_ecologica_de_la_ue/

Els principals requisits aplicables als tèxtils (en revisió a data d'aprovació de la present guia) en base a aquestes capçaleres inclouen:

- Fibres naturals provinents d'agricultura ecològica $\geq 3\%$ (si superen un 5% del pes total)
- Consum d'aigua i energia: Les fàbriques han d'implementar procediments que redueixin el consum d'aigua i energia durant la fabricació dels teixits.

²⁰ [Guia per a la compra pública circular d'envasos i embalatges \(2024, GENCAT\)](#)

²¹ [Generalitat de Catalunya. Tipus d'etiquetes ecològiques](#)

- Ús de substàncies químiques:
 - o Detergents i suavitzants: Almenys el 95% dels detergents i suavitzants utilitzats en la fabricació han de ser biodegradables.
 - o Tints i estampats: Es prohibeix l'ús de tints i estampats que continguin substàncies perilloses per a la salut i el medi ambient.
 - o Decolorants: Han de complir amb requisits ecològics específics per a minimitzar el seu impacte ambiental.
- Qualitat i durabilitat: Les peces han de mantenir la seva forma i color a la transpiració, al rentat, al fregament humit i sec i a l'exposició a la llum, garantint una major durabilitat i, per tant, una reducció en la necessitat de reemplaçament freqüent. També han d'assegurar la seva resistència a la contracció tèxtil durant el rentat i l'assecat.
- Informació al consumidor: Els fabricants han de proporcionar informació detallada sobre l'estalvi d'energia i aigua aconseguit durant els processos de filat, entramat i teixit, promovent pràctiques de consum més sostenibles.

Un major detall dels límits que apliquen per a l'obtenció de l'Ecolabel es mostraria a la taula resum:

FIBRES	
Criteri	Requisits
Tipus de fibres	No s'accepten fibres minerals, de vidre, metàl·liques, de carboni o altres inorgàniques.
Límit de residus tòxics en fibres	Límits establerts per acrílic, cotó, polièster, viscosa i altres fibres. Ex.: Acrilonitril <1.5 mg/kg en acrílic.
Reducció de contaminació de l'aire en procés de fibres	Límits d'emissions per acrílic, elastà, poliamida i polièster.
Reducció de contaminació de l'aigua en procés de fibres	COD/TOC reduït un 75-95% per fibres bastoses, Zn <0.3 g/kg en viscosa.
FABRICACIÓ	
Criteri	Requisits
Limitació de substàncies perilloses	Sense metalls pesants, compostos organoestànics, APEOs, EDTA, LAS, DTPA, ni crom mordant.
Impureses en colorants i pigments	Límits en impureses de colorants i pigments (ex.: Pb <100 ppm, Cd <50 ppm).
Restricció de blanqueig amb clor	No es permeten agents de blanqueig amb clor.
Restricció de certs colorants (metalls pesants, azoics, carcinogènics)	Sense colorants azoics que alliberen amines aromàtiques ni colorants cancerígens.

FIBRES	
Restricció de productes biocides i biostàtics	Prohibit l'ús de productes biocides actius durant l'ús.
Restricció de plastisols i retardants de flama perillousos	Sense plastisols en estampació ni retardants de flama perillousos.
Control de compostos orgànics volàtils (VOC)	Pastes d'estampació amb menys del 5% de VOCs.
Restriccions sobre formaldehid	Límit de formaldehid: <30 ppm per productes en contacte amb la pell, <20 ppm per bebès.
Tractament d'aigües residuals	COD d'aigües residuals <25 g/kg; pH 6-9 i T <40°C si tractament in situ.
Restriccions sobre acabats específics (resistència al foc, laminats)	Laminats i recobriments sense plastificants perillousos.
ÚS	
Criteri	Requisits
Proves de durabilitat i solidesa del color	Proves de solidesa del color, resistència a la llum, rentats i canvis dimensionals.

5.2. Cigne Nòrdic (Nordic Swan)



Ecoetiqueta oficial dels països nòrdics que avalua l'impacte ambiental d'un producte al llarg de tot el seu cicle de vida.

- **Enllaç:** <https://www.nordic-swan-ecolabel.org/>

Per als productes tèxtils, l'ecoetiqueta Nordic Swan estableix criteris estrictes que abasten tot el cicle de vida del producte, des de la producció de les fibres fins a la fabricació, ús i eliminació.

Aquests criteris inclouen:

- **Ús de fibres sostenibles:** Es fomenta l'ús de fibres orgàniques o reciclades, així com materials que tinguin un menor impacte ambiental durant la seva producció. Aquesta ecoetiqueta requereix que les fibres naturals provenguin d'agricultura ecològica certificada i limita un màxim de fibres sintètiques derivades del petroli.

Material/tipus de fibra	Límit i requisits
Cotó i fibres naturals de llavor de cel·lulosa	100% orgànic o reciclat (excepció per cotó IPM: BCI, CmiA o FairTrade, sense OGM). Certificats: GOTS, OCS 100, OCS Blended
Seda	>30% del pes del teixit ha de ser certificat com a orgànic o reciclat. Certificats: IFOAM, GOTS, DEMETER
Fibres reciclades	Documentació de compra com a reciclat; límits d'elements nocius. Test segons Oeko-Tex 100 Classe I o proves específiques

- **Restriccions en substàncies químiques:** Es prohibeix l'ús de substàncies químiques perilloses durant la producció tèxtil per protegir tant el medi ambient com la salut humana. En el cas de contingut de formaldehid es limita el contingut per a productes per a nadons i nens petits.

Tipus de fibra	Límit i requisits
Lli i altres fibres de tija	Ús restringit de pesticides segons Reg. (EC) 1107/2009; Retting aquàtic: reducció de DQO/TOC del 75%-95%. Certificat European Flax Standard
Criteri	Límit i requisits
Substàncies químiques prohibides	Exclusió de substàncies cancerígenes, tòxiques per la reproducció i disruptors endocrins. Llistes d'autoritats de la UE
Emissions de formaldehid	Màxim 16 ppm. EN ISO 14184-1

- **Consum d'aigua i emissions durant el procés de fabricació:** Es limita el consum d'aigua en la fabricació de teixits de cotó i les emissions de compostos volàtils (COV) en els processos d'acabat.
- **Eficiència energètica i gestió de residus:** Es promouen pràctiques que redueixin el consum d'energia i la generació de residus durant la fabricació dels tèxtils.
- **Qualitat i durabilitat:** Els productes han de complir estàndards de qualitat que assegurin una llarga vida útil en fase d'ús i rentat, contribuint així a la reducció de residus tèxtils.

Paràmetre de rendiment	Límits i requisits
Pèrdua de fragments de fibra	Test segons TMC, ISO/DIS 4484-1 o AATCC TM212. ISO/DIS 4484-1, AATCC TM212
Canvis dimensionals durant el rentat i assecat	Cortines: $\pm 2\%$, roba de llit: $\pm 5\%$, tovalloles: $\pm 7\%$, llana 100%: $\pm 10\%$. EN ISO 6330, ISO 5077

- **Responsabilitat social:** Es requereix que els fabricants compleixin amb normes laborals justes i condicions de treball segures.

Per obtenir l'ecoetiqueta Nordic Swan, els productes tèxtils han de ser verificats per complir amb aquests criteris mitjançant proves independents, certificats i visites de

control. L'etiqueta és vàlida durant un període determinat, després del qual els criteris es revisen i l'empresa ha de sol·licitar una nova llicència.

5.3. Àngel Blau (Der Blauer Engel)



Atorgat per l'Institut Alemany de Qualitat i Certificació, aquesta etiqueta certifica productes i serveis que compleixen criteris ambientals estrictes, que abasten tot el cicle de vida del producte, des de la producció de les fibres fins a la fabricació, ús i eliminació (és l'ecoetiqueta més antiga, del 1978).

- Enllaç: <https://www.blauer-engel.de/en>

Aplicació als tèxtils:

- **Ús de fibres sostenibles:** Es fomenta l'ús de fibres orgàniques o reciclades, així com materials que tinguin un menor impacte ambiental durant la seva producció. En concret es defineix una proporció mínima de fibres reciclades o sostenibles i en cas de fibres de cel·lulosa cal certificació conforme les fibres provenen de boscos gestionats de manera sostenible (PEFC).
- **Restriccions en substàncies químiques:** Es prohibeix l'ús de substàncies químiques perilloses durant la producció tèxtil per protegir tant el medi ambient com la salut humana. En el cas del contingut en formaldehids es limita la incorporació en aquells productes en contacte amb la pell.
- **Consum d'aigua i emissions durant el procés de fabricació:** Obligatorietat d'incorporar estratègies per reduir el consum d'aigua en el procés productiu i es limiten les emissions de compostos volàtils (COV) en els processos d'acabat.
- **Eficiència energètica i gestió de residus:** Es promouen pràctiques que redueixin el consum d'energia i la generació de residus durant la fabricació dels tèxtils.
- **Qualitat i durabilitat:** Els productes han de complir estàndards de qualitat que assegurin una llarga vida útil, contribuint així a la reducció de residus tèxtils.
- **Responsabilitat social:** Es requereix que els fabricants compleixin amb normes laborals justes i condicions de treball segures.

A l'igual que amb Nordic Swan, per obtenir l'ecoetiqueta Blauer Engel, els productes tèxtils han de ser verificats per complir amb aquests criteris mitjançant proves independents, certificats i visites de control. L'etiqueta és vàlida durant un període determinat, després del qual els criteris es revisen i l'empresa ha de sol·licitar una nova llicència.

5.4 Bluesign



La certificació **bluesign®** és un estàndard independent suís (fundat el 2000) que promou pràctiques sostenibles en la indústria tèxtil i aplica a tota la cadena de subministrament tèxtil. El seu objectiu principal és garantir que els productes tèxtils es fabriquin amb un ús responsable dels recursos, minimitzant l'impacte ambiental i assegurant la seguretat tant dels treballadors com dels consumidors.

- **Enllaç:** <https://www.bluesign.com/en/>

What is bluesign Approved?

Every item carrying a bluesign Product or bluesign Approved label has been manufactured to strict safety and environmental requirements.

Known as the bluesign Criteria, these are the highest standards in the textile industry.



Chemical
Consumption



Carbon
Emission



Water
Consumption



Energy
Consumption



Worker Health &
Safety

Principals aspectes aplicats al sector tèxtil:

- **Productivitat dels recursos:** Optimització de l'ús de matèries primeres, energia i aigua per reduir l'impacte ambiental.
- **Emissions a l'aigua i a l'aire:** Control rigorós de les emissions generades durant el procés de producció, amb l'objectiu de reduir la contaminació de rius, llacs i l'atmosfera.
- **Seguretat del consumidor:** Assegurar que els productes tèxtils compleixin amb estàndards estrictes de qualitat i no continguin substàncies nocives. De fet es tracta d'una de les ecoetiquetes més estrictes en aquest àmbit.
- **Salut i seguretat laboral:** Protecció dels treballadors mitjançant la implementació de pràctiques que garanteixin un ambient de treball segur i saludable.

5.5. Recycled Claim Standard (RCS) i Global Recycled Standard (GRS)



L'estàndard Recycled Claim Standard (RCS) i l'estàndard Global Recycled Standard (GRS) estableixen els criteris per a la certificació per tercers dels materials reciclats i la traçabilitat en la cadena de custòdia. El RCS i el GRS es gestionen amb l'aportació de productors, proveïdors, marques i minoristes de tot el món.

En concret el GRS és un estàndard internacional voluntari (fundat el 2008) que certifica els productes fabricats amb materials reciclats, assegurant la seva traçabilitat

al llarg de tota la cadena de subministrament i del compliment de criteris ambientals i socials estrictes.

Sota el paraigua del Textile Exchange aquests dos estàndards s'estan alineant i unificant, i treballen principalment en una definició alineada del concepte "reciclat", i per altra banda en els criteris que cal verificar al voltant de la incorporació de fibres reciclades en els productes tèxtils.

- **Enllaç:** <https://textileexchange.org/recycled-claim-global-recycled-standard/>

Aplicació als tèxtils del GRS:

- **Contingut reciclat:** Els productes tèxtils han de contenir almenys un 20% de materials reciclats per ser certificats segons la GRS. No obstant això, per utilitzar l'etiqueta GRS de cara al consumidor, el producte ha de contenir almenys un 50% de contingut reciclat. Els materials es verifiquen per complir amb la definició de "reciclat" segons la norma ISO 14021:2016. S'accepta tant material pre-consum com post-consum.
- **Traçabilitat:** La GRS assegura la traçabilitat dels materials reciclats des de la seva font fins al producte final, garantint que el contingut reciclat declarat és precís i verificable.
- **Criteris ambientals i socials:** A més de verificar el contingut reciclat, la GRS estableix requisits ambientals i socials en les etapes de processament i producció. Això inclou la gestió adequada de productes químics (no es permet l'ús de productes químics amb potencial perjudicial en productes certificats amb el GRS), el tractament d'aigües residuals, la gestió de residus i el compliment de normes laborals justes.

Certificació de tercers: La certificació GRS és realitzada per organismes independents que auditen cada etapa de la cadena de subministrament per assegurar el compliment dels estàndards establerts i només els productes que compleixen tots els requisits poden portar el logotip del RCS o del GRS.

5.6. OEKO-TEX

OEKO-TEX® ofereix diverses certificacions per garantir la seguretat i sostenibilitat dels productes tèxtils i de cuir.

- **Enllaç:** <https://www.oeko-tex.com/en/our-standards>

A continuació, es presenten les principals etiquetes i els seus requisits:

- **OEKO-TEX® STANDARD 100:** És l'etiqueta ecològica més utilitzada a nivell mundial per assegurar que els productes tèxtils han estat analitzats per detectar més de 300 substàncies nocives. Els requisits específics que s'apliquen als tèxtils per obtenir aquesta ecoetiqueta inclouen:
 - **Anàlisi de substàncies nocives:** Cada component del producte, incloent fils, botons i altres accessoris, és sotmès a proves rigoroses per detectar més de 1.000 substàncies perjudicials.
 - **Classes de producte:** Els criteris de prova es basen en l'ús previst dels tèxtils i materials. Com més intens sigui el contacte amb la pell, més estrictes són els requisits ecològics humans i les proves de laboratori.

- **Compliment de regulacions internacionals:** La certificació assegura el compliment de regulacions globals, incloent els annexos XVII i XIV del Reglament REACH, CPSIA i la llista de candidats SVHC de l'ECHA.
- **Revisió periòdica dels valors límit:** Els valors límit per a substàncies nocives es revisen almenys una vegada a l'any per garantir que els productes certificats compleixin amb els requisits legals actuals i tinguin en compte els avenços científics més recents.
- **OEKO-TEX® LEATHER STANDARD:** Garanteix la conformitat legal dels productes de cuir en totes les etapes de producció. Certifica que els articles de cuir han estat provats de manera fiable per detectar substàncies nocives, podent ser avaluats en qualsevol fase del procés, incloent productes semiacabats, materials de fibra de cuir, articles confeccionats o accessoris i cuir acabat.
- **OEKO-TEX® MADE IN GREEN:** És una etiqueta de producte independent que respon a la creixent consciència dels consumidors sobre els productes fabricats de manera ambiental i socialment responsable. Permet als fabricants i minoristes d'articles tèxtils i de cuir expressar de manera clara i visible la seva responsabilitat sobre el producte. MADE IN GREEN assegura que tota la cadena de valor sigui transparent i brinda als consumidors confiança per prendre decisions de compra sostenibles.
- **OEKO-TEX® ORGANIC COTTON:** Ofereix un sistema de proves complet i objectiu per a productes de cotó orgànic amb una cadena de custòdia totalment verificada. Se centra en la seguretat del producte i del consumidor, així com en la traçabilitat. Aquesta certificació està dirigida a empreses tèxtils que ja han obtingut la certificació OEKO-TEX® STANDARD 100 i que volen ampliar-la amb una específica de cotó orgànic.
- **OEKO-TEX® STeP:** Els requisits per a aquesta certificació es basen en el compliment de criteris mínims en sis mòduls diferents: rendiment ambiental, salut i seguretat, responsabilitat social, gestió ambiental, gestió de qualitat i gestió de productes químics. Les empreses certificades segons aquest estàndard es troben entre els proveïdors mundials que compleixen amb els requisits en matèria de protecció del medi ambient i responsabilitat social, demostrant un compromís conjunt de la cadena de subministrament de cara al consumidor final.
- **OEKO-TEX® ECO PASSPORT:** És un certificat mitjançant el qual els fabricants de productes químics tèxtils o de cuir poden demostrar la idoneïtat dels seus productes en una producció sostenible i que són ecològicament segurs per als éssers humans i respectuosos amb el medi ambient. Aquesta certificació ofereix a les empreses una eina per analitzar productes químics, una plataforma integral per analitzar el compliment de les MRSL i RSL, un procés d'avaluació transparent i fàcil de seguir, i una fàcil integració amb altres certificacions d'OEKO-TEX® com les etiquetes OEKO-TEX® STANDARD 100, OEKO-TEX® LEATHER STANDARD i OEKO-TEX® STeP.

5.7. Global Organic Textile Standard (GOTS)



És una norma internacional líder (fundada el 2005) que certifica productes tèxtils elaborats amb fibres orgàniques: els productes es poden etiquetar com a "orgànics" (95% de fibres orgàniques) o "fets amb material orgànic" (70% de fibres orgàniques). El logotip de GOTS només es pot aplicar al producte final si totes les etapes compleixen els criteris de GOTS. Per tant, tots els processadors, fabricants i comerciants de tèxtils han d'estar certificats



- Enllaç: <https://global-standard.org/>

La **Norma Global de Tèxtils Orgànics (GOTS)** és un estàndard reconegut internacionalment que defineix els requisits per assegurar l'estatus orgànic dels tèxtils, des de la recol·lecció de les matèries primeres fins a la fabricació responsable, tant des del punt de vista ambiental com social. Els criteris específics que s'apliquen als tèxtils per obtenir aquesta ecoetiqueta inclouen:

- **Composició de fibres orgàniques:** Els productes han de contenir almenys un 70% de fibres orgàniques certificades. Per als productes etiquetats com a "orgànics", aquest percentatge s'eleva al 95%.
- **Restriccions en l'ús de substàncies químiques:** Està prohibit l'ús de substàncies tòxiques o nocives durant el processament tèxtil. Això inclou la prohibició de blanquejadors a base de clor, colorants azoics que alliberen amines cancerígenes i altres productes químics perjudicials.
- **Tractament d'aigües residuals:** Les instal·lacions de processament han de comptar amb sistemes efectius de tractament d'aigües residuals per minimitzar l'impacte ambiental, assegurant que les aigües utilitzades durant la producció siguin tractades adequadament abans de ser alliberades.
- **Criteris socials:** GOTS exigeix el compliment de criteris socials basats en les normes de l'Organització Internacional del Treball (OIT), assegurant condicions laborals justes, prohibició del treball infantil, seguretat laboral i altres drets dels treballadors.

Aquests criteris tenen com a objectiu garantir que els productes tèxtils certificats sota l'estàndard GOTS siguin ecològicament responsables i socialment ètics, oferint als consumidors la confiança que les seves compres contribueixen a pràctiques sostenibles i justes al llarg de tota la cadena de subministrament.

5.8. Certificació *Cradle to Cradle* (C2C)



Avalua productes segons criteris de sostenibilitat ambiental i responsabilitat social (per tant es fixa, no només en la bonança ambiental i la circularitat, sinó també en aspectes de governança i equitat social): És un estàndard reconegut internacionalment que avalua la seguretat, **circularitat** i responsabilitat dels materials i productes en diverses indústries, incloent-hi el sector tèxtil.

- Enllaç: <https://www.c2ccertified.org/>

En el sector tèxtil, la certificació C2C s'aplica a productes com teixits, peces de vestir i altres materials tèxtils. Per obtenir aquesta certificació, els productes tèxtils són avaluats en cinc categories de rendiment de sostenibilitat:

1. **Salut dels materials:** Es garanteix que els materials utilitzats siguin segurs per a la salut humana i el medi ambient, identificant i evitant substàncies nocives.
2. **Circularitat del producte:** Es promou el disseny de productes que facilitin la reutilització i el reciclatge, contribuint a una economia circular.
3. **Protecció del clima i aire net:** Es fomenta l'ús d'energies renovables i la reducció d'emissions durant la producció.
4. **Gestió de l'aigua i el sòl:** Es promou una gestió responsable dels recursos hídrics i del sòl, assegurant pràctiques sostenibles en l'ús i tractament de l'aigua.
5. **Justícia social:** Es valora el compliment de pràctiques laborals justes i equitatives, respectant els drets humans i contribuint al benestar de les comunitats.

5.9. Textile Exchange



**Textile
Exchange**

Textile Exchange és una organització global sense ànim de lucre que impulsa accions positives sobre el canvi climàtic a la indústria de la moda i el tèxtil. Donen suport a una comunitat creixent de marques, minoristes, fabricants, agricultors i altres persones compromeses amb l'acció climàtica.

Agrupa un conjunt d'estàndards que poden certificar diferents aspectes dels productes tèxtils i que pretén harmonitzar i simplificar les certificacions, tot aconseguint una eina agrupada. En aquest sentit Textile Exchange treballa productes fets amb cotó, polièster, nylon, visciosa, llana o pell, i agrupa els següents estàndards:

- Global Recycled Standard
 - Organic Content Standard
 - Recycled Claim Standard
 - Responsible Wool Standard
 - Content Claim Standard
 - Responsible Alpaca Standard
 - Responsible Down Standard
 - Responsible Mohair Standard
- **Enllaç:** <https://textileexchange.org/>

Una de les certificacions que es considera interessant per la present guia és el GRS, comentat ja en un apartat anterior.

5.10. Certificació PEFC (Programme for the Endorsement of Forest Certification):



Promou la gestió sostenible dels boscos, mitjançant la certificació forestal i la traçabilitat dels productes forestals. Aquesta certificació assegura que els productes amb el segell PEFC provenen de boscos gestionats de manera sostenible i que han passat per una cadena de subministrament responsable.

- Enllaç: <https://pefc.org/>

Aplicació als tèxtils:

Tot i que la certificació PEFC s'associa principalment amb productes com la fusta i el paper, també s'aplica al sector tèxtil, especialment en productes que utilitzen fibres derivades de la fusta, com la viscosa, el *lyocell* i altres fibres artificials. Aquestes fibres representen aproximadament el 6,4% de la producció tèxtil mundial.

Els requisits per als productes tèxtils certificats amb el segell PEFC inclouen:

- **Origen sostenible de les fibres:** Les fibres han de provenir de boscos gestionats de manera sostenible, complint els estàndards de gestió forestal establerts per PEFC.
- **Traçabilitat:** S'ha de garantir la traçabilitat de les fibres al llarg de tota la cadena de subministrament tèxtil, des de l'extracció de la fusta fins al producte final, assegurant que no s'han barrejat amb materials d'origen desconegut o no certificat.
- **Compliment legal i ambiental:** Les empreses involucrades en la cadena de subministrament han de complir amb la legislació vigent i seguir pràctiques ambientals responsables durant tot el procés de producció.

5.11. Better Cotton Initiative



La certificació "Better Cotton Initiative" (BCI) és una iniciativa global sense ànim de lucre que promou estàndards sostenibles en el cultiu del cotó. La seva missió és ajudar les comunitats productores de cotó a sobreviure i prosperar, alhora que es protegeix i restaura el medi ambient.

- Enllaç: <https://bettercotton.org/es/what-we-do/certification/>

Els principals aspectes que la BCI aplica al sector tèxtil inclouen:

- Minimitzar l'impacte negatiu de les pràctiques de protecció de cultius: Això implica reduir l'ús de pesticides i promoure alternatives més segures.
- Promoure la gestió sostenible de l'aigua: Fomentar l'ús eficient de l'aigua en el regadiu i la conservació dels recursos hídrics.

- Cuidar la salut del sòl: Implementar pràctiques que mantinguin o millorin la fertilitat del sòl i prevenen l'erosió.
- Preservar la biodiversitat i l'ús responsable de la terra: Protegir els hàbitats naturals i promoure la diversitat biològica en les zones de cultiu de cotó.
- Preservar la qualitat de la fibra: Assegurar que el cotó produït compleixi amb estàndards de qualitat elevats.
- Promoure el treball decent: Garantir condicions laborals justes, segures i lliures de discriminació o explotació.

A Espanya, el programa BCI es coneix com a Sistema de Producció Integrada (SPI), adaptant-se a les particularitats locals per fomentar pràctiques sostenibles en la producció de cotó.

5.12. Fairtrade

Certifier for



FAIRTRADE

Certificació que promou el comerç just, assegurant que els productes compleixen amb estàndards socials, econòmics i ambientals específics, que fomentin el desenvolupament sostenible i la justícia social.

- **Enllaç:** <https://www.fairtrade.es/>

Aplicació als tèxtils:

En el sector tèxtil, Fairtrade se centra principalment en la **certificació del cotó**. Els estàndards Fairtrade per al cotó inclouen requisits que protegeixen la salut i la seguretat dels agricultors, prohibeixen l'ús de llavors modificades genèticament i promouen pràctiques agrícoles sostenibles. A més, una gran part del cotó Fairtrade també està certificat com a orgànic.

El 2016, Fairtrade va introduir l'Estàndard i Programa de Comerç Just per a Tèxtils, amb l'objectiu d'abordar les condicions laborals insegures i injustes en les plantes de processament de cotó i les fàbriques tèxtils. Aquest estàndard s'aplica a tots els actors de la cadena de subministrament tèxtil, des del cotó sense desmotar fins a les peces acabades, i busca garantir condicions laborals segures i justes per als treballadors en totes les etapes de producció, a través de:

- **Preu Mínim Fairtrade:** Assegura que els productors rebin un preu que cobreixi els costos mitjans de producció sostenible, actuant com una xarxa de seguretat quan els preus de mercat són baixos.
- **Prima Fairtrade:** Una suma addicional de diners que els agricultors o treballadors poden invertir en projectes de la seva elecció, com millores en l'agricultura, negocis o serveis comunitaris com salut i educació.
- **Estàndards Fairtrade:** Requisits que han de complir els productors i les empreses compradores per garantir termes comercials més justos, protegir els drets dels treballadors i proporcionar un marc per al desenvolupament d'explotacions agràries i organitzacions sostenibles.